

[Arne Larsen.]

lige pludselig med en hel masse vejproblemer. Hvis vi altså ikke nu netop gør det, som vel var ministerens mening: at spare her for at kunne øge indsatsen på det andet område, bliver jeg meget, meget forbeholden over for det fremsatte lovforslag, for så tror jeg trods alt, at kommunerne får behov for øget støtte til deres vejudgifter.

Jeg vil også gerne pege på det problem, som hr. Ove Hansen vist var inde på, udviklingskommunerne, problemet med de nye boligcentre, som bygges rundt omkring, f. eks. i Køge Bugt-området. En hel del af kommunerne i udviklingsområderne kommer ind i meget store problemer, og når der nu skal skæres ned på deres vejbudgetter, risikerer vi, at hele udviklingen dér mere eller mindre går i stå, og det er vel ingen interesseret i. Derfor tror jeg nok, der er grund til overvejelse. Vi skal have en afbalancering, men ikke på den måde, som jeg synes der er lagt op til.

Når vi har fået disse ting afklaret, vil socialistisk folkeparti tage endelig stilling til lovforslaget. Det er meget svært på det foreliggende grundlag.

Axel Ivan Pedersen: Når jeg tager del i denne diskussion, er det for at få et problem i dette forslag klaret, for det kan, som det også er sket her i dag, give anledning til misforståelser. Jeg vil gerne spørge ministeren, om forslagens virkninger er afhængige af selve teksten, eller om de er afhængige af bemærkningerne. Der står i selve forslaget, at man i visse tilfælde kan få mere end gennemsnittet plus de 15 pct., idet det hedder:

„eller med et beløb på indtil 6.500 kr. pr. km af kommunens samlede længde af offentlige veje.“

Det er for så vidt meget godt, men hvis man studerer bemærkningerne, læser man i næstsidste afsnit i bemærkningerne:

„Da vejudgiften i rene landkommuner stort set udelukkende består af drifts- og vedligeholdelsesudgifter, har man for at sikre, at også disse kommuner får normal

refusion af deres vedligeholdelsesudgifter, i lovforslaget åbnet mulighed for, at disse kommuner får fuld refusion af deres vejudgifter i 1971-72.“

Det vil med andre ord sige, at den bestemmelse om de 6.500 kr. pr. km vej gælder kun — hvis bemærkningerne opfattes som en specialregel i forhold til lovforslagets hovedregel — for rene landkommuner. Jeg vil gerne have ministerens svar på, hvorvidt dette virkelig er tilsigtet. I så fald synes jeg, at lovforslagets tekst burde være indrettet herefter, så meget desto mere som en af de ærede ordførere, hr. Martin Pedersen, netop sagde, at der var mulighed for, at kommuner, som ved sammenlægning har fået uforholdsmæssigt store vejudgifter, kan opnå en større refusion end de 3 års gennemsnit plus 15 pct.

Er det i øvrigt rimeligt kun at anvende denne bestemmelse for rene landkommuner? Når jeg tænker på min egen opholdskommune, som havde et vejnet, der kun var 10 pct. af den nye kommunes samlede vejnet, og som kun havde $\frac{1}{3}$ af samtlige indbyggere i den nye kommune, så synes jeg nok, at vi i en sådan kommune, selv om det er en købstad, burde have den samme mulighed for at klare udgifterne til vejvæsenet efter 6.500 kr.s regelen som de rene landkommuner.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg må måske have lov at begynde med at svare på det sidste konkrete spørgsmål fra hr. Axel Ivan Pedersen. Der er for mig ingen tvivl om, at det er paragraffens tekst, der både er hensigten og det, man må regne med. Når man kan læse bemærkningerne på en anden måde, skyldes det simpelt hen, at motiveringen for at lave en anden mulighed, den med de 6.500 kr. pr. løbende kilometer, er, at vi ved det forarbejde, der er udført i ministeriet, er kommet til det resultat, at gennemsnittet af de 3 foregående år plus 15 pct. viste sig stort set at være et rimeligt gennemsnit, bortset fra at man i visse udprægede landkommuner — det er ikke så meget et spørgsmål om, hvor-